

Het Trekvogelpad

LAW 2

Bergen aan Zee – Usselo

2012 – 2013 - 2014

Inleiding.

Het Trekvogelpad is een LAW pad, dat begint in Bergen aan Zee en eindigt in Usselo bij Enschede. Het is het pad LAW 2.

Dit pad is uitgezet door het Nivon in samenwerking met Vogelbescherming Nederland en loopt door ca. 20 belangrijke vogelgebieden, waar veel trekvogels verblijven Dat is onderweg te zien.

Nederland is een van de belangrijkste “vogellanden” van West Europa. Dat komt door de Noordzee, de wadden, zoetwatermoerassen en vochtige weidegebieden. Dat zijn voor de vogels gunstige broed- en rustgebieden. Vooral de Waddenzee en de Zeeuwse Delta zijn bekende verblijfplaatsen.

Onder de trekvogels zijn zomer- en wintergasten. De zomergasten komen uit het zuiden en broeden in Nederland. De wintergasten komen uit het hoge noorden en broeden in onze omgeving. Enkele voorbeelden zijn de ganzen, de kleine en wilde zwaan en de smient.

Dan zijn er nog de doortrekkers, die ons land passeren, zoals de visarend.

Er zijn ook vogels, die niet wegtrekken, zoals de ijsvogel en vele eendensoorten en ganzen. Het eerste deel lopen we in maart 2012. We overnachten bij “vrienden van de fiets”.

De markeringen bestaan, zoals gebruikelijk bij LAW paden, weer uit wit/rode blokjes.

=====

De route.

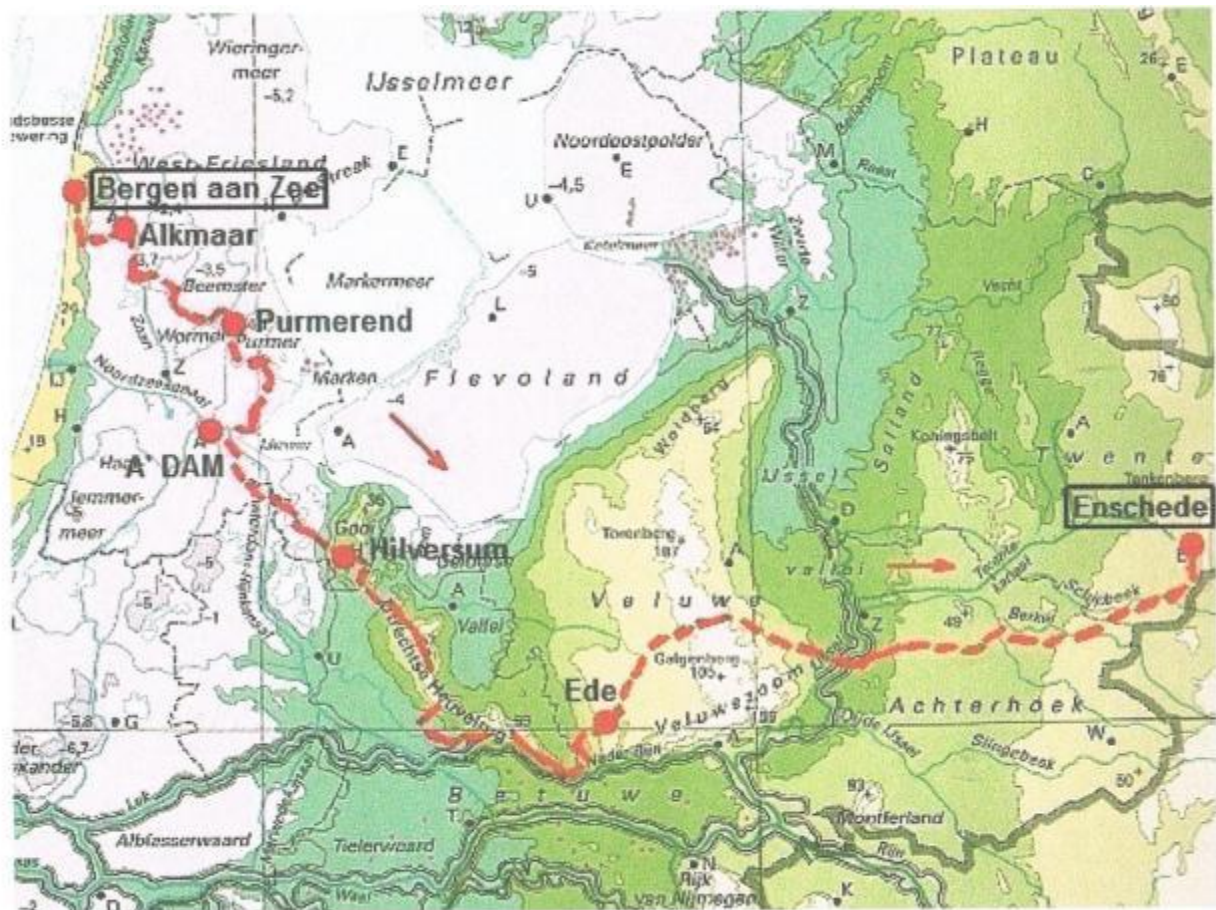
Het trekvogelpad loopt van Bergen aan Zee naar Usselo bij Enschede en is ca. 400 kilometer lang.

Het pad loopt door de volgende gebieden: duin en kust, de veenweiden, het Gooi, de Utrechtse Heuvelrug, de Rijn, de Grebbeberg, de Veluwe, de IJssel, de Achterhoek en de Hoogveen.

De belangrijke plaatsen, die we passeren zijn: Bergen aan Zee, Alkmaar, Amsterdam, Hilversum, Amerongen, Rhenen, Otterlo, Eerbeek, Vorden, Eibergen, Haaksbergen en Usselo.

We zullen dit pad in 3 keer lopen. Het eerste deel lopen we in maart 2012 van Bergen aan Zee naar Baarn. Het tweede deel lopen we in september 2013 van Baarn naar Brummen en het derde deel in maart/april 2014 van Brummen naar Usselo.

=====

De Route

Dag 1: Maandag 12 maart 2012. Bergen aan Zee – Alkmaar: 22 km.

Om 6.30 uur zet Corrie mij af op het station in Etten-Leur.

Op het station in Breda staat Jan al op mij te wachten.

We rijden met de Fyra naar Amsterdam. Deze trein stopt alleen in Rotterdam en Schiphol.

Om 8.00 uur zijn we in Amsterdam. We stappen over op de trein naar Alkmaar.

Daarna rijden we per bus naar Bergen aan Zee. We arriveren om 9.45 uur in Bergen aan Zee.

Vlakbij de bushalte is ook de aanvang van het Trekvogelpad. We passeren een rotonde met een kunstwerk en lopen richting het strand.

Op het strand gaan we rechtsaf.

Bergen aan Zee is tijdens de oorlog gedeeltelijk gesloopt, omdat de Duitsers hier de Atlantikwall wilden aanleggen.

Het is mooi weer. De zon schijnt en het ziet ernaar uit, dat het een mooie dag wordt. Mijn jas gaat meteen uit en wordt opgeborgen in mijn rugtas.

Op het strand kunnen we langs de waterlijn lopen. Het zand is vrij hard en hoeven we niet door het losse zand.

Na een paar honderd meter verlaten we het strand en gaan via een trap de duinen in. De strandpaviljoens worden in gereedheid gebracht voor het zomerseizoen. Er wordt gebouwd en gepoetst.

We lopen over een klinkerpad door de duinen. De begroeiing is nog dor. Het is vandaag pas de eerste dag van het jaar, dat het een beetje lente is.

Het pad gaat over een zandpad onder dennenbomen. De andere bomen zijn nog helemaal kaal.

We passeren een richtingwijzer, waarop staat, dat het nog 398,5 kilometer is naar Usselo

(nabij Enschede), ons eindpunt van het Trekvogelpad.

We passeren het Zeehuis. Het Zeehuis was vroeger een vakantiekolonie voor kansarme kinderen. Nu is het een gebouw van het Nivon.

Aan de gevel hangt een bord, waarop de gehele route staat afgebeeld van het Trekvogelpad. Om ca. 11.30 uur hebben we ongeveer 8 kilometer afgelegd.

We gaan richting Wimmenum. De naam is moeilijk uit te spreken. We blijven steeds door de duinen lopen. Op een bank eten we een broodje. Het smaakt wel. We zitten heerlijk in de zon. Net voorbij Wimmenum passeren we een tenniscomplex. We zien, dat er mensen op het terras zitten. We nemen ook plaats en bestellen koffie.

We lopen over een pad langs de duinen en langs het dorp Egmond aan Zee.

De duinen zijn mooi en het is een steeds wisselend terrein. We moeten ook een paar trappen op en af.

We lopen door het plaatsje Egmond aan de Hoef.

In het dorp staat een standbeeld van Graaf van Egmond. Hij leefde van 1522 tot 1568. Hij zorgde, dat de dijken om het Egmondermeer werden aangelegd. Graaf Alva liet de graaf onthoofden.

Na Egmond aan de Hoef gaan we verder langs de Hoevervaart.

We lopen door weilanden en moeten gebruik maken van de trapoverstapjes om over de prikkeldraden te komen. We passeren ook gammele houten bruggetjes en volgen ca. 2 kilometer de vaart.

Aan onze zijde lopen we door grasland. Aan de andere zijde zien we bollenvelden. De meeste planten komen net boven de aardbodem.

Er zijn enkele percelen, die geheel paars en wit zijn gekleurd. Het lijken me krokussen.

We verlaten de vliet en komen bij het plaatsje Heiloo.

Het is nu ca. 13.30 uur. We kunnen op een bankje een broodje eten.

Het is hier erg koud. We trekken onze jassen aan, alvorens verder te gaan.

Eerst lopen we door een polder en daarna door het Heilooër bos.

Via een park lopen we Alkmaar binnen. In het park staat de St. Barbarakapel met een groot kerkhof er omheen met vele mooie graven en een mooie urnenwand.

De markeringen waren vandaag erg goed. We hebben nog geen problemen gehad.

Het is ca. 15.00 uur als we het centrum inlopen.

We zijn vrij vroeg. We drinken in een Turkse bar koffie en lezen in de bibliotheek de krant van vandaag.

Om ca. 16.30 uur bellen we aan bij onze B&B.

Een aardige man opent. Hij biedt ons thee aan, die we met graagte aannemen. Zijn vrouw komt er ook even bij zitten.

Onze conclusie is, dat hij de huisman is en zij de kostwinner.

Na het douchen gaan we eten in het centrum in restaurant “De Bengel”.

Om ca. 19.00 uur zijn we terug in het huis.

Ik ga schrijven. Om ca. 20.00 uur ben ik hiermee klaar.

We lezen nog wat en gaan om ca. 21.00 uur slapen.

=====

Dag 2: Dinsdag 13 maart 2012. Alkmaar – Wormerveer: 31 km.

Om 7.30 uur kunnen we ontbijten. Het smaakt uitstekend.

Om 8.00 uur vertrekken we.

We lopen naar het centrum langs de Grote St. Laurencekerk en komen op de Kaasmarkt langs de gracht.

Er zijn smalle straatjes en meerdere grachten.

In een gedeelte van Alkmaar met veel nieuwbouw en veel bouwactiviteiten raken we het spoor bijster. We vragen een paar maal naar de weg. In eerste instantie worden we de verkeerde kant op gestuurd.

Door de bouwactiviteiten zijn er markeringen verdwenen en niet weer aangebracht.

Na nog een paar keer vragen lopen we richting Boekelmeer. Boekelmeer is een groot gebied, dat door Ballast Nedam

bouwrijp wordt gemaakt. Een paar bouwvakkers wijzen ons de goede weg.

Als we daar aan komen zien we weer markeringen. We lopen op een kaarsrechte, geasfalteerde weg, zonder verkeer.

Aan beide zijden van de weg is alleen grasland.

We passeren een grote boerderij, genaamd “De Uitdaging”. Er staan drie grote koestallen bij.

Iets verderop komen we bij de Noordermolen. Deze molen stamt uit 1589 en kan ca. 140 m³ water per minuut opvijzelen en is de krachtigste molen van Nederland.

We lopen richting Akersloot. Vóór Akersloot lopen we naar de pont over het Noord-Hollands Kanaal.

De pont ligt al gereed om ons over te varen. Wij zijn de enige passagiers. De opbrengst is nu € 2,40.

We varen over en slaan linksaf en lopen langs het Noord-Hollands Kanaal.

Dit kanaal is gegraven tussen 1823 en 1825 en verbindt Amsterdam via den Helder met de Noordzee.

Het kanaal werd door de steeds groter wordende zeeschepen te ondiep. Daarna werd het Noordzee Kanaal gegraven, dat in 1876 geopend is.

We verlaten het kanaal weer en vervolgen de route via de Bloemendaalseweg.

We lopen nog steeds over een asfaltweg door de polders.

We naderen het plaatsje Zuiderkerke. Net voor de plaats gaan we weer de polder in, weer over een asfaltweg tussen brede sloten.

Het is droog, maar in de polder waait een frisse wind, wat het koud maakt. We komen in Driehuizen. Er staan leuke huisjes met kleurige houten gevels en boeiboorden. Het is een dorp met maar een straat met aan beide zijden dezelfde type huisjes. Na Driehuizen lopen we over een grasdijk naar Noorderende.

De bar is gesloten. Dus nog geen koffie. Het is nu ca. 12.15 uur. Als we Noordereinde verlaten zijn we vrij snel in Graft.

Graft heeft een mooi raadhuis met mooie trapgevels. De gemeentehuizen van de Rijk en Graft zijn ontworpen door de polderingenieur Leegwater. Vlakbij het Raadhuis is het kleinste winkeltje van Nederland: "Bram en Bregje". Binnen is het niet groter dan ca. 4 m². Graft loopt over in De Rijk. De huisjes in dit dorp zijn in dezelfde stijl gebouwd als in Noordeinde en Driehuizen. De Rijk was vroeger bekend van de walvisvangst en later van de haringvisserij. Daarna lopen we weer tussen de weilanden en vele sloten.

Overal zwemmen eenden, waterhoentjes en ganzen. Er loopt nog geen vee in de weilanden. Op weg naar de pont bij Spijkersloot zien we regelmatig bordjes met hetzelfde embleem aan de gevels hangen. Er staat op: **4de tOekOmst**. Een leuke woordspeling op het 400 jaar bestaan van de Beemster. Bij een brug hangt ook nog een kleurige vlag met dezelfde tekst.

We gaan koffie drinken in een bar bij de jachthaven. Daarna lopen we naar de pont. Tot onze verbazing zien we, dat de pont niet vaart vandaag. In deze periode vaart de pont alleen op zaterdag en zondag. Op onze kaarten zien we geen brug. Verderop staat op het kaartje nog een pont. We laten een auto stoppen en vragen of dat pontje wel vaart. Zij ontkennen dat. We vragen of er dichtbij een brug is. Ook niet. Het komt er op neer, dat we weer terug zouden moeten lopen en uiteindelijk 15 kilometer extra lopen. Wat een miserie... De heren overleggen even en stellen voor ons met de auto rond te rijden om ons aan de overkant af te zetten. Wat een geluk..

We stappen in en rijden weg. Zij heten Mark en Rob. Na 20 minuten staan we aan de overkant van het water en kunnen we onze route vervolgen. **Mark en Rob hartstikke bedankt voor deze hulp** (ik heb de mannen beloofd ze te bedanken in het dagboek). Het is nu 15.15 uur. We lopen langs de Knollendammervaart over een asfaltweg. Het is nog ca. 7,5 kilometer.

Links van de weg ligt de polder Wormer. Deze polder bestaat uit kleine stukjes weiland met overal water tussen de eilandjes.

Op een stukje land zien we wel 15 Hooglanders lopen. Langs de weg staat een bordje aan de rand van de sloot met de tekst: "Koe in sloot, geen nood". Dit betekent, dat de koeien zelf in en uit de sloot kunnen.

Op een ander stukje weiland zie ik wel 100 smienten bij elkaar. Als wij naderen vliegen ze op.

We lopen door de plaats Oostknollendam en lopen langs de Zaan. Het dorp heeft maar een straat met bebouwing aan beide zijden.

We lopen langs de Poel. Daarna lopen we door Wormer.

Wormer en Jisp bloeiden in de 17^e eeuw door de beschuitbakkerij. Honderd thuisbakkers zorgden voor de bevoorrading van de VOC en andere vloten.

Via een brug komen we in Wormerveer. We vragen een paar maal naar de straat, waar ons B&B staat.

Om ca. 16.30 uur arriveren we bij mevrouw Stam. Ze is aardig en biedt ons thee aan. We kunnen bij haar ook de warme maaltijd gebruiken, die bestaat uit een warme aardappelschotel en een nagerecht.

Na het eten ga ik schrijven en om 21.00 uur gaan we naar bed.

=====

Dag 3: Woensdag 14 maart 2012. Wormerveer – Holysloot: 38 km

Om ca. 8.00 uur vertrekken we bij mevrouw Stam.

We lopen terug naar de route. De afstand naar de route is zeker 2 kilometer.

In Wormer lopen we nog te ver, omdat we niet goed opgelet hebben.

We lopen eerst door de Zandstraat en later door de Dorpsstraat.

We lopen via het Kerkepad het dorp uit en komen in de Engewormer. Dit is een kleine polder, die in 1638 is drooggelegd.

Het weer is goed. Het is bewolkt, maar droog en niet koud.

Via de Kalverpolder komen we in het plaatsje Kalf, dat valt onder de gemeente Zaandam. We lopen door het Jagersveld langs de Jagersplas. Daarna onder de A7 door en komen bij een spoorlijn. We blijven een paar kilometer langs dit spoor lopen.

We gaan richting het Twiske. Dit is een recreatiegebied met veel watersport.

Links en rechts van het pad ligt de Oostzaanpolder. Het is een veenweidegebied. Het zijn rafelige kavels met veel water en eilandjes.

In het moeras vinden de weidevogels hun voedsel.

We gaan regelmatig over brugjes.

We komen langs het plaatsje De Haal.

We verlaten De Haal en via een poort komen we in het gebied Het Twiske.

Het pad is een puinpad in het gras. Het loopt goed.

We moeten regelmatig weer brugjes over.

Het is hier erg rustig. Ook hier zijn veel sloten en eilandjes.

Om 11.00 uur lopen we nog steeds door het Twiskegebied tussen veel greppels. Het is een wisselend gebied. Het pad is dan weer asfalt, dan weer puin of gras. Het is erg leuk om hier te lopen.

In de verte zie ik enkele dorpjes liggen langs een dijk.

Het Twiske is een in 1942 drooggelegd laagveenmoeras. Het gebied bleek niet geschikt voor landbouw. De plas ontstond door ontzanding voor de Coentunnel in de jaren 70.

We lopen nu van brugje naar brugje. In het weiland zijn veel vogels, eenden en ganzen. We lopen rond het Twiskegebied. Het is ca. 4 kilometer.

Volgens het kaartje is het een slingerend pad. Dat klopt ook wel. Het is goed beloopbaar. Dan lopen we langs het water, dan weer tussen planten.

We passeren een paar dames, die bij een vogeluitkijkpost op een bank zitten.

We lopen richting Landsmeer.

Om 12.00 uur eten we op een bank onze lunch. Daarna lopen we weer verder langs het Twiske.

Op een bank staat gegraveerd: *"Plannen is voor de toekomst, leven is voor vandaag"*. We zien geen pijlen meer. We volgen de aanduidingen voor fietsers naar Landsmeer.

We lopen over een brug en zien, dat we in Den IJp zijn. Dan zijn we te ver gelopen. We lopen nu richting Landsmeer. Het is toch een paar kilometer eer we in Landsmeer zijn en weer op de route lopen. We gaan een verkorte route volgen, omdat we veel tijd hebben verloren. Landsmeer bestond in de 19^e eeuw van de eierhandel. Toen in de 2^e helft van de 19^e eeuw de beschuitfabricage herleefde, nam de vraag naar eieren weer toe en groeide de pluimveehouderijen explosief. Als voer voor de kippen werd de bijvangst van

Volendamse vissers gebruikt.

We gaan de Jan van Beekstraat volgen. Dag kunnen we weer een paar kilometer afsnijden.

Het gaat nu vlot langs een verkeersweg.

Halverwege komen we weer op de route en om 14.30 uur komen we bij de pont in bij het Schouw aan. De vliet is maar een brede sloot.

We kunnen vrij snel overvaren. Kosten voor 2 personen € 0,50.

Tarief pont	
Voetgangers	€0.25
Brom-/fietsers	€0.25
Bijrijder p.p.	€0.25
Motor	€0.35
Tractor	€0.80
Auto	€0.95

We gaan op weg naar Broek in Waterland.

Na de overtocht vervolgen we de route langs de Broekelvaart.

Langs de Broekelvaart liggen aan de overkant over de gehele lengte woonboten.

De bewoners moeten steeds met een bootje overvaren naar de woonboten. Er zijn erg mooie woonboten bij, maar ook zeer lelijke.

In Broek en Waterland moeten we via een tunneltje onder de weg door.

We lopen weer vrij snel het dorp uit. We passeren mooie houten huisjes in felle kleuren, hoogglans geschilderd. Geen huis heeft dezelfde kleur.

We lopen weer door een polderlandschap. Het is hier erg rustig. Soms passeert ons een auto.

We komen in Zuiderwoude.

Ik bel de B&B, dat we er aankomen. De man vraagt of ik nog een keer wil bellen, als we bij de aanlegsteiger zijn gearriveerd.

We zien hier regelmatig markeringen van het Zuiderzeepad.

Om ca. 16.30 uur verlaten we de route en lopen over een kerkepad door eilanden naar het aanlegsteiger. We moeten veel sloten over met behulp van overstapbruggetjes.

Als we bij de aanlegsteiger zijn aangekomen bel ik de man van de B&B. Hij woont aan de overkant van het water, de Holysloten Die.

Na een kwartier komt hij aanroeien.

Om 17.00 uur zijn we binnen.
We krijgen eerst koffie.
Het is een leuk huis. Heel oud ingericht. Jan en ik slapen ieder in een eigen bedstede.
Er logeren nog een paar gasten, waaronder 2 Zweedse wielrensters.

Na het douchen ga ik schrijven.

Om 19.00 uur kunnen we eten. De wielrensters en de zoon met zijn vrouw zitten ook aan tafel. De gastheer heeft geen vrouw.

We eten tomatensoep, boerenkool met worst en draadjesvlees. Draadjesvlees bij boerenkool is hier gebruikelijk. Als nagerecht krijgen we Griekse yoghurt met Herenperen. Volgens Jan is de Herenpeer een zeldzaam, oud, uitstervend perenras.

Het smaakt heerlijk. We krijgen ook nog koffie.

Na het eten ga ik verder met schrijven en ben om 21.00 uur klaar en ga daarna naar bed.

=====

Dag 4: 15 maart 2012. Holysloot – Naarden: 40 km.

Ik heb vannacht goed geslapen in de bedstede. Harrie heeft een goed ontbijt voor ons gemaakt.

Hij vertelt, dat hij de Ruta de la Plata heeft gewandeld in 2005. Daarna heeft hij nog de GR 10 gelopen over de toppen van de Pyreneeën van de Middellandse Zee naar de Golf van Biskaye. Het is een zware tocht.

Om 8.00 uur zijn we weer weg.

We nemen de alternatieve route langs het IJsselmeer.

We lopen door Holysloot. Het is maar een klein dorpje. Harrie zei gisteren, dat er maar 60 huizen staan in Holysloot.

Het is nog een beetje fris, maar de zon schijnt volop. Het zal een mooie dag worden. We lopen over een dijk richting Dunderdam. Links van ons ligt Het Kinselmeer en rechts het

IJsselmeer. Na het Kinselmeer worden het polders.

Dunderdam is een lange straat met rechts leuke dijkhuisjes en links het IJsselmeer met veel zeilboten aan de kant.

Dunderdam was vroeger heel bekend vanwege de visserij op het IJsselmeer.

In de verte zien we de mooie Zeeburgerbrug liggen. Daar komen we straks in de buurt.

We lopen nu langs het Buiten IJ.

We komen bij de Oranjesluizen, waar we over lopen naar de andere zijde van het Buiten IJ. We kunnen net op tijd de sluizen over, want er varen meerdere boten de sluizen in. Dat scheelt een tijd wachten.

We komen in Amsterdam om ca. 9.30 uur.

Het is warmer geworden. Ik trek mijn jas uit. We lopen onder de Amsterdamse Brug door en komen vlakbij de Zeeburgerbrug en passeren de nieuwe Amsterdamse wijk Ilburg. In 1997 werd in Amsterdam een referendum gehouden over het bouwen van een woonwijk in IJmeer. Omdat de kiesdrempel niet werd gehaald, ging de bouw door. De eerste woningen waren in dit waardevolle vogelgebied gereed in 2005.

We lopen via de Nesciobrug naar de overzijde van het Amsterdam-Rijnkanaal. Het is een brug voor voetgangers en fietsers. Deze brug kwam gereed in 2006. De gemeente Diemen was tegen de bouw van deze brug en heeft daarom geen medewerking verleend. De brug maakt daarom een grote krul om precies binnen de grenzen van Amsterdam te blijven.

We blijven ca. 4 kilometer langs het Amsterdam-Rijnkanaal lopen.

Om 11.45 uur verlaten we Amsterdam en komen in Diemen.

We lopen langs het meer de Diem.

In Diemen lopen we door een saai industriegebied. Bij een benzinstation kunnen we koffie drinken.

Daarna lopen we door het Diemer Bos. De natuur is hier erg mooi. We passeren de A9. Na de A9 moeten we een alternatieve route nemen. Hier verzwikt Jan zijn voet en loopt even kreupel, maar Jan is een bikkel, die niet van opgeven weet en gaat gewoon door.

We lopen langs de Gaasperplas en moeten naar de rivier de Gaasper.

Na een paar keer vragen komen we bij de rivier de Gaasper. We kunnen op het fietspad lopen naast de provinciale weg.

Via de Weesperbrug komen we in Weesp. Hier kunnen we de route weer volgen.

Door een misverstand verlies ik Jan uit het oog. Ik begrijp niet waar hij ineens is gebleven. Ik loop wat op en neer in de veronderstelling, dat hij weer snel boven water komt. Ik kan

hem ook niet bellen, want hij heeft geen mobile telefoon.

Ik loop een stukje van de route. Geen Jan te zien.

Er is intussen al een half uur verstreken. Ik besluit maar door te lopen. Hij heeft ook kopieën van de route en het overnachtingsadres. Ik vervolg de route en kom in het centrum.

In het café Hart van Weesp koop ik twee broodjes, cola en neem een koffie.

Als ik het café verlaat komt Jan aanlopen. Hij is blij, dat hij me weer ziet. Hij was op de brug teruggelopen, vandaar, dat ik hem niet zag. Dit is de “goddelijke voorzienigheid” volgens Jan. Dat zal wel!! Hij moet gewoon een mobieltje kopen. Ik zeg hem, dat ik de volgende keer niet meer zo lang wacht. Met mobiele telefoon heb je elkaar binnen een paar minuten weer gevonden.

We vervolgen de route door het centrum. We passeren een fort en komen dan in de Nieuwe Keverdijkse Polder. Het is een polder met weilanden.

Regelmatig kruisen we het Floris V pad. Of we lopen parallel aan dit pad.

Sinds zijn verdwaling heeft Jan geen last meer van zijn enkel. Het bewegen doet hem goed.

Na de polder komen we bij de verkeersweg A1.

We gaan lopen langs het Naarder Meer of in de buurt van het meer.

Hier zit een man op een bank te rusten. We hadden hem eerder al in het vizier.

Hij loopt het Westerborkpad. Dit is een pad, dat loopt van Amsterdam naar Westerbork. Het pad is geïnspireerd door de treinreizen, die de Joden maakten van Amsterdam naar Westerbork in de 2^e wereldoorlog. De route loopt steeds in de buurt van de spoorlijn. Het pad is ca. 340 kilometer lang.

Om ca. 16.30 uur zijn we in Naarden. Het is even zoeken naar de B&B., die we om ca. 17.15 uur bereiken.

Na het douchen gaan we boodschappen doen. Het is zeker 2 kilometer bij de B&B vandaan. Op de terugweg eten we in een Aziatisch restaurant. We eten pekingeend. Het smaakt goed.

Om 20.00 uur zijn we weer in de B&B. Ik ga meteen schrijven.

=====

Dag 5: 16 maart 2012. Maarn – Naarden: 24 km.

We lopen terug naar de route.

Als we Naarden uit zijn lopen we langs het Naardermeer en langs de Karnemelksloot de polder in over een asfaltweg.

In de weilanden zien we heel veel brandganzen gras eten.

We lopen langs Bussum over saaie wegen. Het is asfalt en polder. Daarna lopen we door heide met wat bomen ertussen.

We komen in het natuurgebied de Westerheide. Door het natuurgebied loopt een houten brug, natuurbrug Zanderij geheten, van 800 meter lengte en verbindt het Gooi met de Utrechtse Heuvelrug. We lopen over een lang pad door dit natuurgebied.

We passeren een groot terrein van de Spoorwegen voor opslag van materieel en materialen. We lopen over een viaduct en komen in het natuurgebied de Zuiderheide. Er groeit praktisch alleen heide. In dit natuurgebied zijn veel grafheuvels gevonden. De heuvels hebben een diameter van ca. 20 meter en zijn 1 á 2 meter hoog. De heuvels dateren uit de periode 3000 tot 2000 jaar vóór Christus. Wij zien er niets van.

De heide bloeit nog niet en de bloemetjes moeten nog komen.

Om ca. 10.30 uur lopen we door het Gooise Natuurreservaat. Steeds weer heide met hier en daar naaldbomen.

Het is een prachtig natuurgebied. We kunnen over de hei ver kijken en dat is mooi.

Net voor Laren, buigen we af en lopen verder door de heide.

We komen uit bij een schapsschuur met wel een paar honderd schapen. Ze worden nu gevoederd. Het is erg veel lawaai door het blaten van de schapen. Ook lopen er een aantal honden in een ren.

Voorbij de boerderij komen we in een begrazingsgebied voor de schapen. We lopen richting A27. We lopen onder deze weg door en even verder over een overweg. We komen in een bos. Hier zijn geen markeringen aangegeven. Met het boek in de hand volgen we de beschrijving.

We passeren kasteel Groeneveld, dat gerestaureerd wordt. Als het weer in de oude staat is hersteld, wordt het weer een mooi kasteel. Het is het centrum van Staatsbosbeheer. Er worden vaak exposities gehouden. Het kasteel is gebouwd in de 18^e eeuw en was eigendom van rijke Amsterdammers. In de 19^e eeuw is de tuin herschapen in een Engelse landschapsstijl. Voor een spoorwegovergang moeten we de route verlaten richting station. Het is een drukke verkeersweg.

Tegen 13.30 uur arriveren we op het station. We kopen kaartjes en kunnen nog net met de trein mee richting Utrecht.

Jan stapt in Tilburg uit. Ik kom om ca. 15.30 uur aan in Etten-Leur, waar Corrie mij ophaalt.

=====

Dagboek van het Trekvogelpad van 2 september 2013 t/m 6 september 2013

Dag 1: 2 september 2013. Baarn – Soestduinen: 22 km.

Om 7.00 uur vertrekt de trein van Etten-Leur naar Baarn. Jan stapt in Tilburg op en we reizen samen verder.

We stappen in 's-Hertogenbosch, Utrecht en Hilversum over. Om ruim 9.00 uur arriveren we in Baarn, waar we 11/2 jaar geleden zijn geëindigd.

Het stationsrestaurant is intussen gesloten.

We kunnen nog in een kiosk koffie nemen, dat we op een bank kunnen drinken.

Er is hier een deur naar de wachtkamer voor koninklijke gasten.

Jan maakt er meteen maar een knoeiboel van door een kop koffie op de bank uit te gieten.

We bekijken onze routepapieren en gaan op pad.

Volgens onze papieren kunnen we een alternatieve route volgen om weer op de route te komen.

Het is niet eenvoudig zonder markeringen.

We lopen een stuk langs een spoorlijn en door het Roosterbos.

Nadat we een paar maal de weg gevraagd hebben lopen we richting Lage Vuurse. We zien weer de bekende rood-witte markeringsblokjes. Nu weten we, dat we weer op de route lopen.

Het weer is goed. Er is voorspeld, dat het ca. 19 graden wordt met droog weer. De temperatuur is goed en de hemel is bewolkt.

Om 11.00 uur zijn we in Lage Vuren. We drinken hier koffie.

Lage Vuurse is een pannenkoekendorp. Aan de Dorpsstraat zijn veel restaurantjes en pannenkoekenhuizen.

Hier staat ook het kasteel Drakestein, waar Prinses Beatrix haar intrek heeft genomen na de kroning van koning Willem Alexander. Ze woonde hier ook voor ze koningin werd.

We lopen langs het hekwerk, dat om het landgoed staat. Het is een hekwerk van ca. 3 meter hoog en aan de bovenzijde zijn 3 rijen scheermesjesdraad aangebracht.

Om ca. 25 meter staan masten met verlichting en camera's. Het zal niet eenvoudig zijn om hier ongemerkt binnen te dringen.

We wijken van de route af om nog een blik van het kasteel op te vangen. Alles te vergeefs. We gaan op de route verder.

We lopen steeds in de nabijheid van Soest. We horen wel het verkeer, maar we zien geen auto's. We lopen door een lange laan met aan beide zijden hoge beuken.

Jan vertelt, dat hij dienstplichtig sergeant was in het leger. Hij was gelegerd in Blomberg bij Hannover in Duitsland. Zijn taak was het verstrekken van kleding aan de soldaten. Hij heeft 11/2 jaar gediend bij de 3^e groep geleide wapens van de Hawkraketten, onder bevel van de Navo.

Zijn taak was de verstrekken van kleding aan beroepsmilitairen en inname van kleding en wapens van militairen, die uit dienst gingen.

Ook de verzorging van herkenningstekens voor militairen te velde. Dit betekent i.g.v. oorlogsdreiging moest hij naar het "front" met de herkenningstekens van rang soldaat tot en met generaal. Dit betekent, indien iemand sneuvelt, dat een herkenningsteken uitgereikt moet worden aan de eerst ondergeschikte.

Hij is 3x uitgerukt, maar heeft geen herkenningstekens hoeven uit te reiken.

We passeren regelmatig grote landgoederen. Meestal zijn door de begroeiing deze gebouwen niet te zien.

Om ca. 14.00 uur moeten we de route verlaten, omdat we overnachten in het Hilton Royal Parc Soestduinen. Het is een groot en mooi hotel. We hebben een zeer mooie kamer met een grote badkamer.

We drinken eerst wat in de bar en gaan daarna naar onze kamer.

Om 15.30 uur zijn we gedouched.

Jan gaat de krant lezen en ik ga schrijven.

Om 17.00 uur gaan we eten in restaurant Soestduinen, vlakbij het hotel.

=====

Dag 2: 3 september 2013. Soestduinen – Amerongen: 40 km

In het hotel staat een prima ontbijtbuffet in buffetvorm klaar. Er is een grote verscheidenheid aan brood, beleg en marmelade. Ook zijn er vele warme gerechten, zoals gebakken en gekookte eieren, worst en gebakken spek. Je zou een compleet Engels ontbijt kunnen nemen. Wij houden het eenvoudig, een paar broodjes met beleg en jam. Dat is voor ons voldoende. We vertrekken om 7.30 uur. We moeten vandaag ca. 40 kilometer lopen.

Het weer is goed. De voorspelling is, dat het vandaag 30 graden zal worden.

We lopen de weg terug naar de route en gaan op pad naar Soesterberg.

We lopen via een viaduct over de A28 en zien eigenlijk niets van Soesterberg. Zelfs geen paleis.

We lopen langs hekwerken, waar achter militaire oefenterreinen liggen, die waarschijnlijk niet meer in gebruik zijn. We lopen over een recht pad door bossen. Het pad is wel een paar kilometer lang.

We zien geen aanwijzingen meer en mijn omschrijving in het boekje klopt niet met de realiteit.

Het is 9.00 uur, als we een hardloper tegen komen.

We vragen hoe we in Austerlitz kunnen komen. Hij wijst ons de weg. Het is eenvoudig te vinden en we hebben niet veel extra kilometers gelopen.

We steken de N224 over en lopen richting Austerlitz.

We zien wel aanwijzingen, maar deze kloppen weer niet met mijn boekje.

We gaan deze route volgen naar Doorn.

We lopen een verkorte route, zodat we om 10.30 uur in Maarn zijn.

Hier kunnen we bij bakker van der Pol koffie drinken.

We zitten op het terras bij een oudere en een jonger vrouw. De oudere vrouw zegt, dat haar dochter op vakantie is naar Ibiza. De jonge vrouw zegt: “dat is ordinair”. Dan probeert de oudere vrouw haar uit te leggen, dat het niet meer ordinair is.

We gaan verder en lopen via een tunnel onder de spoorlijn en verkeersweg door en vervolgen de route door een bos.

Jan draagt, als het niet regent sandalen. Regelmatig stopt hij even, omdat er een stukje hout of een steentje in zijn schoen zit. Ik plaag hem er soms mee. Hij probeert het hout of steentje zo onopvallend mogelijk te verwijderen. In Doorn staat bij de kerk een standbeeld van Simon Vestdijk, die hier van 1939 tot zijn dood gewoond heeft.

We lopen om het nieuwe gemeentehuis heen.

In een straat staat een Nissan Quasqai geparkeerd. Deze auto heeft bijna hetzelfde kenteken als mijn Quasqai. N.l. 74-TV-XZ en mijn kenteken is: 46-TV-XZ. Dat is wel toevallig. De kleur is ook hetzelfde.

Als we Doorn hebben verlaten, lopen we door een poldergebied met veel rijen knotwilgen.

Om ca. 13.30 uur zijn we in Langbroek. Hier moeten een paar kastelen staan. We zien er niets van. Enerzijds omdat ze niet langs de route staan en anderzijds staan ze

in een bos, waardoor het zicht ontnomen wordt. In een waterloop zien we verschillende soorten eenden n.l. een brandgans en de Canadese gans.

We lopen steeds door poldergebied en komen uit bij het kasteel Broekhuizen. Dit kasteel is goed te zien vanaf het pad. Het landgoed heeft een park in Engelse landschapsstijl. We lopen naar Amerongen.

Als Jan weer een steentje in zijn schoen heeft, zegt hij: "elk voordeel heb zijn nadeel". We lopen een stukje verkeerd, omdat de omschrijving van de ene pagina niet strookt met de volgende.

Een vrouw bij een boerderij maakt ons er op attent.

We nemen richting Amerongen een verkorte route. De weg heet de Lekdijk. Het is een buitendijk van de uiterwaarde van de lek.

Het is een drukke weg.

We passeren het kasteel van Amerongen. Dit kasteel is door de Fransen in 1673 verwoest. Er is later een nieuw kasteel gebouwd.

Als we in Amerongen arriveren, hebben we vrij snel de B&B gevonden.

We drinken een biertje met hen in de tuin.

Zij zijn echte fietsers. Ze hebben onlangs een fietstocht gemaakt langs de Maas en hebben 770 kilometer afgelegd. Tijdens het vertellen hoor ik, dat ze rijden op een fiets met ondersteuning.

Mijn waardering voor hen daalt net boven het nulpunt.

We douchen, gaan boodschappen doen en gaan eten in restaurant Buitenlust. We eten kipsaté met frietjes.

Om 19.15 uur zijn weer terug. Ik ga meteen schrijven.

=====

Dag 3: 4 september 2013. Amerongen – Bennekom: 35 km

We ontbijten om 7.00 uur. Het is uitstekend verzorgd.

Ik heb goed geslapen, maar werd wakker door een plof. Jan lag naast zijn bed.

Het is mooi weer, als we om 7.30 uur op pad gaan. Er is voor vandaag warm weer voorspeld.

We lopen terug naar het kasteel en vervolgen daar de route.

We beginnen over een pad tussen de uiterwaarden en een verkeersweg.

Als we over dit pad lopen, kunnen we een trap op en komen bij de fundatieresten van een stenen voet van een galg. Amerongen had in de 17^e eeuw de Hoge Rechtspraak. Als waarschuwing werd langs de weg een galg opgesteld. In 1687 was de enige keer, dat dit vonnis is voltrokken. De galg was ongeschikt en de timmerman moest een schavot timmeren. Om 8.30 uur lopen we door bossen. Het is heerlijk hier te lopen bij deze temperatuur.

We passeren het hoogste punt op een hoogte van 62,5 meter (!!!).

We passeren grafheuvels. We denken, dat we ze zien.

Het zijn heuveltjes van ca. 2 meter hoogte. We lopen om de plaats Elst heen. Door de bossen zien we er niets van.

Er loopt of fietst hier niemand. Het is heel rustig. Tussen de bomen door zien we regelmatig mooie paarse heidevelden.

We zien geen aanwijzingen meer en lopen langs de Venendaalse Straatweg.

We lopen terug en treffen een hardloper en vragen hem waar we nu zijn en waar we heen moeten.

Hij wijst ons de weg en zegt, dat we de Venendaalse Straatweg moeten oversteken om via de Defensieweg weer op de route te kunnen komen.

Het klopt helemaal. Om 9.30 uur zijn we weer op de route.

Als we weer op de route zijn, komen we langs de zandgroeve Kwintelooijen.

We hebben hier mooie uitzichten over de groeve, die geheel begroeid is.

Op een paar banken zitten een paar mannen, die met grote verrekijkers de groeve af speuren, waarschijnlijk naar vogels en/of dieren.

We gaan bij hen op een bank zitten en eten ons brood.

Als we verder gaan zien we geen aanwijzingen meer.

In de zandgroeve zien we motorcrossbaantjes. Als we goed op de kaart kijken, hadden we af moeten slaan bij het eerste crossbaantje.

Als we terug lopen, klopt dit. We kunnen de route vervolgen. De beschrijving is slecht en de markeringen zijn minimaal. We gaan over lange rechte paden naar Rhenen.

Om ca. 11,00 uur lopen we Rhenen in. Dit gedeelte ken ik niet. We lopen langs de kerk en lopen richting de brug over de lek. In de buurt van de brug kunnen we bij een benzinestation koffie drinken

We besluiten de route te vervolgen langs de weg naar de Grebbergen.

We bezoeken dit kerkhof. Het blijft indrukwekkend. Zoveel militairen gesneuveld in mei 1940.

We vervolgen de route volgens het boek, Na een rustpauze komen we bij het Valleikanaal. We lopen over het fietspad.

Het is druk met fietsers en wandelaars.

We lopen wel 6 kilometer langs het kanaal.

Kinderen van een Brugklas zijn met kano's bezig voor de ontgroening.

Het is hier erg warm. Het is zeker 28 graden.

De omgeving bestaat uit weilanden met veel schapen. Om ca. 15.00 uur gaan we een brug over.

We lopen langs een drukke verkeersweg met aan beide zijden mooie huizen. We lopen door de Kraats.

Als we een drukke weg oversteken, zijn we in Bennekom. Via onze plattegrond en een informatie bord zijn we redelijk snel bij onze slaappleats. Bij de ontvangst krijgen we een pilsje, dat met dit weer wel smaakt.

Na het douchen gaan we eten.

We eten eendenborst. Het is zeer goed klaar gemaakt. Courgette rösti, gebakken tomaat, pastinaak en nog veel meer. Het smaakt heel goed.

Op de terugweg komen we langs een drankenzaak van Gall en Gall. De winkelier staat buiten. Er staat een zwart beeld voor zijn winkel. Ik vraag of het misschien Boer Koekoek is. Nee, het is een beeld van een man, die wacht op de trein. De man heet "Bello wacht op de trein". Ik vraag hem wanneer Boer Koekoek is overleden. Hij is in 1985 overleden. Hij haalt een

Boer Koekoekwijn. Er staat een foto op de fles. Op de achterzijde de levensloop.

Daarna ga ik schrijven. Tijdens het schrijven zit de vrouw bij ons aan tafel. Ze kan goed praten, maar het drukt mijn schrijftempo.

Om 21.30 uur ben ik klaar.

Het is vannacht erg warm.

=====

Dag 4: 5 september 2013. Bennekom – Hoenderloo: 35 km

Om 7.30 uur vertrekken we.

We lopen de stad uit via de Edesewg. Dit is een lange straat door Bennekom.

We gaan over de A12 en komen even verder op de route.

Als we deze weg verlaten komen we over het terrein van Kasteel Heukelum. Het kasteel is in 1814 afgebroken. Nu rest nog het poortgebouw en de boerderij. Beiden hebben we niet gezien. We gaan verder door een mooi bos en komen uit bij een spoorlijn. We lopen langs de spoorlijn. Het spoor ligt wel 6 meter lager dan het wandelpad.

Door de begroeiing zien we er niet veel van.

We passeren het spoor en nemen een pauze aan een picknicktafel.

Daarna lopen we verder parallel aan de A12.

Aan het eind van het pad komen we op de Ginkelse Heide.

We passeren een grafheuvel uit 2450 tot 2000 jaar voor Christus. Deze heuvel is 1927 onderzocht. Men trof er een zeer rijk graf aan met stenen polsbeschermers, een koperen dolk, een klokbeker en een aantal stenen pijlpunten. Links en rechts van de Ginkelse Heide zijn bossen.

Onderweg zien we aanwijzingen voor de Airborn-wandeltocht, die a.s. zaterdag zal worden gelopen. Op deze wandeltocht wandelen jaarlijks ca. 35.000 deelnemers. Jan en ik hebben deze tocht ook meerdere malen gedaan.

Na enkele kilometers steken we de N224 over. Hier staat het restaurant van Juffrouw Tok. Helaas is het restaurant gesloten tot 14.30 uur. We lopen verder en komen bij een camping. Hier kunnen we aan een picknick tafel koffie drinken. Het smaakt heerlijk.

Als we verder gaan lopen we steeds door bos met weinig aanwijzingen. We komen uit bij de Mossel. De terrassen zitten vol met 55+ers, allemaal aan de koffie met gebak met slagroom. Er staan veel fietsen. Bijna alle fietsen hebben fietsondersteuning. We lopen door de Planken Wambuis over het Mossels Pad. Het is 11.15 uur. Ik denk, dat we ca. 20 kilometer hebben afgelegd. Op een bank zit een Belgisch

stelletje uit Kortrijk. Ze zijn op de fiets.

Het is ca. 25 graden. Het is heerlijk lopen in de schaduw.

We lopen verder over het Mossels Pad. Er rijden veel fietsers. We letten er op. De meeste fietsers hebben trapondersteuning. Wij zijn er trots op, dat wij het nog kunnen zonder loopondersteuning.

De ouderen rijden te hard en zijn onzeker.

Tegen 13.00 uur zijn we in Otterlo. We passeren het tegelmuseum. Op de gevel zijn mooie tableaus en figuren aangebracht.

In het centrum gaan we aan een grote picknick-tafel zitten om te eten.

Als we verder gaan en Otterlo verlaten, lopen we vol in de zon en het is windstil. Het is nu 30 graden.

We komen bij het park “de Hoge Veluwe”. We moeten € 8,40 entree betalen om er doorheen te

lopen.

Een juffrouw zegt, dat het ca. 8 à 10 kilometer is naar Hoenderloo.

Eerst lopen we over een zandpad door een bos. Later gaan we op de weg lopen. Het is hier toch niet druk met auto's.

We passeren de ingang van het Kruller Mullermuseum. We kunnen niets van het museum zien.

Het is hier wel leuk wandelen. De natuur is mooi met bos en heide.

Om ca. 15.00 uur zijn we uit het park. Tegenover de uitgang is een ijsstentje.

We nemen een ijsje en gaan op een bank deze opsnoepen. Lekker.

Er zitten meerdere oudere mensen. Ze willen alles weten over het wandelen. Zij zijn allemaal met een fiets met ondersteuning.

Hier vlakbij is de Krimweg, waar we zullen overnachten. Het is ca. 1,5 kilometer lopen.

Om ca. 16.00 uur zijn we bij de B&B. We worden door Peter ontvangen. We hebben een eigen huisje met alles erop en eraan. Het ziet er prima uit.

Peter vertelt, dat hij ook wandelt. Hij is bezig met het Pieterpad en heeft dit jaar gewandeld van Pamplona naar Santiago de

Compostela. Hij denkt er over om volgend jaar de Camino Portugues te gaan lopen. Hij wil er alles van weten.

Om ca. 17.30 uur lopen we naar het dorp om te gaan eten. Het is ca. 1 kilometer.

We nemen een Boerenschnitzel. Dat was sinds de wandeling door Duitsland niet meer gebeurd.

We lopen terug en ik ga schrijven. Om 20.30 uur ben ik hiermee klaar.

=====

Dag 5: 6 september 2013. Hoenderloo – Brummen: 25 km

We vertrekken om 7.30 uur. We willen rond de middag in Brummen zijn, zodat we op tijd met de trein mee kunnen naar Etten-Leur.

We lopen verder over de Krimweg. Het is een weg van een paar kilometer.

Het is erg rustig. We lopen over het fietspad onder de bomen. Er is bijna geen verkeer.

We moeten een grote verkeersweg oversteken en we zijn weer op de route.

We lopen een paar kilometer door

het bos naar Loenen

Het is heerlijk weer. Het zal warm worden vandaag.

We lopen met een grote boog om Loenen heen en gaan richting Eerbeek.

Dit keer lopen we door polderlandschap.

We lopen aan de rand van Eerbeek.

We steken het Apeldoorn kanaal over en komen bij het ABK-huis van het Nivon.

We lopen naar het terras. Er zitten een aantal dames. Er wordt geen koffie geserveerd. Je moet het binnen zelf uit een automaat schenken. Dat lukt wel voor 1 euro per kop. Een dame vertelt, dat de dames een bezinningsweek achter de rug hebben. Ze hebben, tijdens het wandelen,

veel gesprekken gevoerd. De dames, die vlak bij ons zitten roken een sigaartje.
Als ik de rook ruik, word ik wel een beetje jaloers op de rookster.
Na een 2^e kop koffie vertrekken we weer. De temperatuur is intussen opgelopen tot 30 graden.
We lopen door een polderlandschap.
Als we een overweg oversteken, komen we in Brummen. We gaan dan linksaf en zijn om 12.30 uur op het station van Brummen.
Hier kunnen we om ca. 12.45 uur de trein nemen.
Jan stapt in Tilburg uit en ik ben om ca. 15.00 uur in Etten-Leur.

=====

Dagboek van het Trekvogelpad van 31 maart t/m 2 april 2014.

Dag 1: 31 maart 2014. Etten – Leur – Brummen – Usselo: 32 km

Om 7.00 uur vertrekt de trein in Etten-Leur naar Brummen.
Ik tref Jan op het station in Tilburg.
Vanaf het station in Tilburg moeten we met de bus naar 's-Hertogenbosch.
Er worden werkzaamheden verricht aan het spoor. Dit zal ca. 3 weken in beslag nemen.
Een gedeelte van het spoor moet vervangen worden. Er wordt dag en nacht aan gewerkt.
In Nijmegen moeten we overstappen.
We arriveren om 10.20 uur in Brummen.
Door de beslommingen hebben we een vertraging van ca. 1 uur.
Na aankomst beginnen we meteen met de wandeling, want het is vandaag toch 32 kilometer.
Het weer is prima. Er wordt een temperatuur voorspeld van ca. 23 graden. Dat is mooi voor eind maart.
Dit weer wordt ook voor de komende dagen verwacht.

Ik wil voor vertrek nog een foto maken van het station. Tot mijn verbazing is er geen station. Er zijn alleen fietsenstallingen en kaartjes automaat. Vanaf het station is het ca. 100 meter naar de route, waar we vorig jaar september zijn geëindigd.
We lopen door het dorp Brummen. Als we Brummen uit zijn, lopen we naar de IJssel.

We moeten hier met een pontje overvaren. Kosten € 0,80 p.p. en voor een auto kost het € 2,50
Er varen 4 voetgangers en een auto mee. De opbrengst voor dit ritje is dus € 5,70.
Er hangt op de boot nog een prijslijstje uit 1878. De prijs voor een bekend persoon was 2,5 cent, voor een onbekende was het 5 cent en een man met koe was de prijs 60 cent.

Als we van de boot af zijn, lopen we langs een grote boom, waarin 2 Nijlgansen zitten. Jan zegt, dat ze een paringsdans uitvoeren. Ze zijn in ieder geval lief voor elkaar.

Iets verderop ligt het plaatsje Bronkhorst. Deze plaats noemt zich het kleinste stadje van Nederland. Het kreeg in 1482 stadsrechten en met 150 inwoners is het niet meer dan een gehucht. De bebouwing bestaat meest uit gerestaureerde boerderijen uit de 18^e en 19^e eeuw. Op een heuvel heeft het slot Bronkhorst gestaan. Het is in 1828 afgebroken.

We verlaten het

dorp en vervolgen de route naar Wichmond.

Eerst lopen we door een poldergebied met weilanden en later komen we bij de Baakse Beek. Deze beek blijven we een paar kilometer volgen over een graspad.

Om ca. 13.30 uur komen we in Wichmond. Het is een toeristisch plaatsje met een paar restaurants. De meeste zijn vandaag gesloten. Eén is er open en daar gaan we koffie drinken. Net buiten Wichmond passeren we een weiland met lama's in diverse kleuren.

Verderop komen we bij een gerestaureerde watermolen. Een paar kilometer vóór Vorden komen we op het Pieterpad. We kruisen dit pad.

Hier hebben Jan en ik in 2004 ook gelopen. Dat is weer 10 jaar geleden. Wat gaat de tijd toch snel. Net vóór Vorden komen we bij het kasteel van Vorden.

Op het pad is een plaquette aangebracht ter nagedachtenis aan Toos Goorhuis en Bertje Jens. Deze dames hebben het Pieterpad bedacht, uitgezet en op papier gezet.

Het kasteel staat er somber bij. De tuinen zien er niet onderhouden uit. 10 Jaar geleden was het erg verzorgd en was in gebruik als gemeentehuis.

We lopen over het terrein van het kasteel en gaan bij een paar werklieden zitten, die op een bank een boterham eten.

Ze vertellen, dat het kasteel is gekocht door een oude dame. Een klein gedeelte is verhuurd. Ze vertellen, dat Marc Overmars ook interesse had in het kasteel, maar dat hij de vraagprijs te hoog vond. De vraagprijs was 3 miljoen euro.

We lopen verder door bossen en over weilanden.

Soms zien we ooievaarsnesten op palen. Het is nog vroeg in het voorjaar. Toch zien we een ooievaar staan op een nest. Deze heeft waarschijnlijk hier overwinterd. De meesten komen pas in de loop van april.

We horen de vogels fluiten en veel struiken staan al in de bloesem.

Ook het speenkruid weelt tierig in de berm en onder de bomen.

We passeren de “Lodewijkslinde”. Onder deze boom zou Lodewijk XIV in 1672 hebben liggen rusten.

We lopen over een lang breed zandpad. Het is fijn lopen op een zachte ondergrond.

We komen in de buurt van Ruurlo. We passeren het kasteel van Ruurlo. Het pad om het kasteel is gebarricadeerd. Het kasteel is tegenwoordig eigendom van Staatsbosbeheer.

Met het nodige kunst- en vliegwerk en een paar keer vragen komen we in Ruurlo.

Als we in Ruurlo aan komen is het al 18.00 uur.

We besluiten eerst maar te gaan eten en daarna naar de B&B te gaan, anders wordt het wel erg laat eer we gaan eten.

We eten een heerlijke schnitzel. We gaan even naar de supermarkt en om 19.30 uur zijn we in de B&B van de familie van Zanen.

Bij ontvangst krijgen we een heerlijke kop koffie en een rondleiding door de grote tuin.

Daarna gaan we douchen. Om 22.00 uur zijn we overal mee klaar en gaan we slapen.

=====

Dag 2: 1 april 2014. Ruurlo – Haaksbergen: 33 km

Om 8.00 uur vertrekken we bij de familie van Zanen.

We kunnen de Groenloseweg vervolgen om op de route te komen.

Na 15 minuten verlaten we de drukke verkeersweg en lopen langs een schouwpad naast een greppel.

Het weer is erg goed. De zon schijnt volop. Het is nog wel fris, maar dat zal snel beter worden. Het wordt mooi wandelweer.

We lopen over graspaden en lopen over een brugje van de rivier de Slinge.

Daarna gaan we door een bos. Het zijn rustige paden zonder “tegenliggers”.

We lopen om een vennetje, dat de waterster heet.

De Waterster is een bosje met een stervormig padenpatroon, dat uitkomt bij een stervormige vijver.

In de verte kunnen we Borculo zien liggen.

We gaan richting Eibergen, waar we om ca. 14.00 uur aankomen. We lopen door het dorp en gaan op een terras koffie drinken. Het is hier heerlijk in de zon.

Er komen nog 2 wandelaars bij zitten. Ze komen uit Haaksbergen en lopen een rondje van ca. 20 kilometer.

Ze adviseren ons een andere route te volgen, die veel mooier zou zijn. We laten het bij dit advies en volgen de route volgens ons boek.

Als we Eibergen verlaten hebben, komen we bij de rivier de Berkel.

We lopen even langs deze rivier en verlaten deze weer om uit te komen bij de Mallumse Molen. Het is een watermolen.

Vroeger waren de inwoners van Eibergen verplicht om hun graan in deze molen te laten malen. Even verder zien we op een pak hooi een grote uil zitten. Eerst denken we, dat het een kat is, maar als ik met mijn fototoestel inzoom, zie ik, dat het een uil is. Een paar fietsers kunnen ons ook geen uitsluitsel geven.

We komen in het plaatsje Loo. Het is een gehucht, dat bestaat uit enkele boederijen.

Even verder komen we weer bij de rivier de Berkel.

We volgen nu ca. 2 kilometer de Berkel over een graspad tussen een dijk en de rivier.

Om ca. 13.30 uur gaan we op een bank zitten en eten een broodje, dat we gisteren in de supermarkt gekocht hebben. Er zitten noten en rozijnen in en met kaas smaakt het wel.

Daarna komen we bij de Koffiegoot. Dit is een gekanaliseerde beek. De stuwen in de beek worden vervangen door vistrappen.

We komen in het waterpark de Lankheet. Dit is een project van de Universiteit van Wageningen, dat onderzoek doet naar de zuivering van het oppervlaktewater d.m.v. rietfilters.

In 2005 zijn rietvelden aangelegd, die met elkaar verbonden zijn.

Het riet wordt jaarlijks geoogst om afvalstoffen af te voeren. Het riet wordt gebruikt om groene energie te produceren.

We komen uit bij een plas. In deze plas ligt een grote betonnen plaat, waarop stapstenen zijn aangebracht.

Via de stapstenen bereiken we de overkant van de plas. Het is een grappig gezicht deze stapstenen in de plas.

In de buurt van Haaksbergen verlaten we de route en lopen naar Haaksbergen. Het is ca. 3 kilometer van de route.

We drinken koffie op een terras bij een boerderij. Het ziet er hier mooi uit. Er is een speeltuin met speelmeubilair van massief hout.

We vervolgen de route naar Haaksbergen. We lopen via een tunneltje onder de grote weg door. Hier staat een kunstwerk van glas, waarop bomen staan afgebeeld. Helaas zijn er een paar vernield. Dan zijn we niet ver meer van de B&B. We vragen nog een keer naar de straat en daarna is het snel gevonden.

Het is weer een prima adres.

Om 16.30 uur stappen we bij de familie Diepenmaat binnen. We krijgen ook hier weer koffie.

Om 18.00 uur gaan we eten in een Chinees restaurant. Het smaakt weer prima.

Als we weer in de B&B zijn, drinken we koffie met de gastvrouw en heer.

Ik vertel hun het verhaal van de uil. Ze willen de foto zien. Zij weten ook niet wat voor uil het is.

Ik beloof de foto te mailen, zodat ze bij de natuurvereniging kunnen overleggen en mij dan berichten.

Om 21.30 uur gaan we slapen.

=====

Dag 3: 2april 2014. Haaksbergen – Usselo – Etten-Leur: 24 km

We vertrekken vroeg vandaag, want we willen niet te laat met de trein mee in Enschede, vanwege de spoorwerkzaamheden tussen Tilburg en 's-Hertogenbosch.

We vertrekken om 7.30 uur.

De route, die we volgen is in Haaksbergen gemarkeerd vanaf het station. Dus het is eenvoudig om op de route te komen.

Het weer is goed, alleen wat frisjes.

Om 8.15 uur arriveren we bij het Natuurreservaat de Haaksbergerveen. Dit is een gebied met allemaal vennetjes met daartussen eilandjes. Op een paar plaatsen steken ruggen boven het veen uit en zijn met bomen en heide bedekt. Ons pad maakt gebruik van zo'n rug. Om 9.00 uur kruisen we het Naoberpad. Dat loopt van Nieuweschans naar Emmerich in Duitsland. De temperatuur is nog maar 10 graden.

We lopen ca. 2 kilometer over een vlonderpad. Het ziet er hier erg leuk uit, om op deze manier door de vennen te lopen. Alleen maakt het tijdens het lopen nogal herrie. Het is ook opletten, want de planken zijn vaak krom getrokken.

Ca. 9.30 uur gaan we even aan de kant om ons in zomers tenue tevoorschijn te toveren, want het wordt toch steeds warmer.

Als we het mooie natuurgebied verlaten hebben, lopen we weer over asfalt richting de Koekoeksbrug. Bij de Koekoeksbrug volgen we de Buurserbeek. Na de Koekoeksbrug komen we bij de Rietbrug. We lopen over deze brug en verlaten we weer de Buurserbeek.

De Buurserbeek ontspringt in Duitsland en bij Deventer stroomt de beek in de IJssel. Onderweg verandert de beek regelmatig van naam.

De Buurserbeek was zeer ondiep en het hoogteverschil tussen Buurse en Deventer was 32 meter en er waren nauwelijks sluizen, alleen stuwen. Vanwege de ondiepte werden platbodems gebruikt met een diepgang van 12 centimeter.

In de 19^e eeuw kwam de beek in onbruik, omdat nieuwe kanalen, wegen en spoorwegen werden aangelegd. We lopen door een mooi natuurgebied met moerasjes en veel riet.

Het is hier erg rustig, alleen kwakende eenden en zingende vogels horen we hier.

Het weer is erg mooi, alleen wat sluierbewolking, maar de zon doet zijn best om er doorheen te schijnen.

Om 10.30 uur lopen we het Buurserzand in. Natuurmonumenten onderhouden dit gebied. Het gras wordt laat in het jaar gemaaid, zodat grassen en kruiden volledig kunnen uitgroeien. Vlinders en vogels profiteren van de bloemen en de zaden.

Het Buurserzand is een vochtig gebied, waardoor de dopheide hier goed kan gedijen. Er staan diverse kleuren heide.

Het Buurserzand staat ook bekend om de grote hoeveelheid struiken van de jeneverbes.

We komen uit bij het Rutbeek. Deze plas is een recreatieplas. Er kunnen meerdere watersporten worden beoefend, zelfs ook nog naaktrecreatie. Er zijn op dit moment geen activiteiten. Alleen een aantal dames zitten te genieten van het mooie voorjaar aan een picknick tafel.

Om ca. 11.00 uur zijn we onderweg naar Usselo. We verwachten er om ca. 12.00 uur te zijn.

Het laatste stuk gaat over een mooi zandpad.

Verder komen we op een splitsing van paden. Het ene pad gaat richting Enschede en het andere richting Usselo. Wij volgen Usselo over een fietspad tussen weilanden.

Tegen 12.00 uur arriveren we in Usselo.

Er is geen officieel eindpunt. We komen bij de bushalte, waar we de bus moeten nemen naar Enschede. Tegenover de bushalte staat een kerk. Dat beschouwen we maar als het eindpunt. Omdat de bus wat vertraging heeft, kunnen we vrij snel met de bus naar Enschede. In Enschede hebben we ook snel de trein. Vanwege de werkzaamheden aan het spoor tussen Den Bosch en Tilburg rijdt onze trein via Rotterdam. We stappen in Utrecht en Rotterdam over en arriveren om ca. 16.30 in Breda. Jan en ik nemen weer afscheid. Jan gaat naar Dongen en ik naar Etten-Leur, waar Corrie mij opwacht.

Dit was weer het Trekvogelpad.

Het is een pad van ca. 400 kilometer. We hebben het meest genoten van het eerste deel. In Noord Holland is de natuur nieuwer voor ons.

Oost Nederland kun je vergelijken met Noord Brabant.

=====